

ଶୁଭବା ଭୂମା ୪ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୦ର ସାରାଶ
ପ୍ଲାନ-ମସତିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ, କ୍ରିଟେନ୍

ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ପର୍ବୋଜ ବଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ପମ୍ପନ୍ତି ବଦରୀ ପାହାବୀ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ
ପ୍ରଣପନୀୟ ଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଣ୍ଣକ ଚର୍ଚା ।

ଡଶହୁଦ, ଡଉଙ୍କ ଏବଂ ସୁରଃ ପାତିହାର ଆବୁଉ ଅନ୍ତେ ହୁଜ୍ଞର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତେଦହୁଲାଈହୁ ତାଆଲା
ବିନସ୍ତ୍ରେହିଲ ଅଜିଜ କହିଲେ: ଗତ ଖୁତବାରୁ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ବିନ୍ ଅବୁ ତାଲିବ ର.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚା ଚାଲିଛି । ସେହି କ୍ରମରେ
ଆଜି ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ମୌତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ଛାପନ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ
ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ଦୁଇଥର ନିଜର ଭାଇ ବୋଲି ସମ୍ମୋହିତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଥର ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ
ପ୍ରବାସାକୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୌତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ଛାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ପ୍ରବାସକାରୀ ଓ
ଅନସାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସ ପରେ ମୌତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏପରି ଦୁଇଥର ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ହଜ୍ଞରତ
ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ନିଜର ଭାଇ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ଅଳୀ ! ତୁମେ ଜହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ
ମୋର ଭାଇ ଅଟ ।

ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ସାଥୀରେ ସାମିଲ
ଥିଲେ । ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅ କେବଳ ତବୁକ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନଥିଲେ । ତବୁକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ
ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ର.ଅଙ୍କ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ତଭାବଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ହଜ୍ଞରତ ସାଆଲବା
ବିନ୍ ଅବୁ ମାଲିକ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜ୍ଞରତ ସାଆଦ ବିନ୍ ଉବାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ଧଜାଧାରୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ବିନ୍ ଅବୁ ତାଲିବ ର.ଅଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଇସଲାମୀୟ
ଧଜା ରହୁଥିଲା ।

ଉଶ୍ରୀରାହ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଜମାଦିତିଲ୍ ଉଲା ୨ ହିଜରୀରେ ଘଟିଥିଲା । ହଜ୍ଞରତ ଅନ୍ନାର ବିନ୍ ଯାସିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି
ଯେ, ଉଶ୍ରୀରାହ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ଓ ମୁଁ ଯାତ୍ରା ପଥର ବନ୍ଧୁ ଥିଲୁ । ସେଦିନ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ
ର.ଅଙ୍କ ଶରୀରରେ ଧୂଳିମାଟି ଦେଖୁ କହିଲେ ହେ ଅବୁ ତୁରାବ ! ଏହାପରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ କହିଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ
ଦୁଇଟି ହତଭାଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବି ନାହିଁ କି ? ଆମେ କହିଲୁ ହେ ଅଲାଈ ରସୁଲ ! ଅବଶ୍ୟ କୁହୁକୁ ।
ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ କହିଲେ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ସମୁଦ୍ର ସଂପ୍ରଦାୟର ଓହେମର ନାମକ ଜଣେ ଦୁର୍ବୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ
ସାଲେହ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଓଚର ଗୋଡ଼ କାଟି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକି ତୁମ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପ୍ରହାର କରିବ ।
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତୁମର ଦାତି ରକ୍ତରେ ଭିଜିଯିବ ।

ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ୨ ହିଜରୀ ଅନ୍ତୁଯାୟୀ ୨୨ ମୁହୂର୍ତ୍ତିରେ ଘଟିଥିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର
ସୈନ୍ୟଦଳ ଯେତେବେଳେ ମୁହଁମୁହଁ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ରବିଯାର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଉତ୍ତବା ଏବଂ ଝଲିଦ୍
ବିନ୍ ଉତ୍ତବା ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତିତ କଲେ । ତେବେ ବନ୍ଦୁ ହାରିସ ସଂପ୍ରଦାୟର
ତନିଜଣ ଅନସାର ମୁଆଜ୍ଜ, ମୁଆଖ୍ଜ ଓ ଔଫ୍ ଯେଉଁମାନେ ଜପ୍ରାର ପୁତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନେ ମୁକାବିଲା ନିମନ୍ତେ
ବାହାରିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ବନ୍ଦୁ ହାଶିମ ଉଠ
ଏବଂ ନିଜ ଅଧୁକାର ଲାଗି ସଂଗ୍ରାମ କର । ଯେଉଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଅଲାଈତାଲା ତୁମ ନବୀଙ୍କୁ ଅବତ୍ରଣ୍ଣ

କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ହଜ୍ରରତ ହମ୍ଜା ର.ଆ, ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ, ହଜ୍ରରତ ଉବୈଦାହ୍ ର.ଆ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଉତ୍ତବା ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲା ହେ ଖଲିଦ ଉଠ ! ସୁତରାଂ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ ତାହା ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖଡ଼ଗ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ ତାହାକୁ ପରାସ୍ତ କରି ବଧ କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ଉତ୍ତବା ଛିଡ଼ା ହେଲା । ହଜ୍ରରତ ହମ୍ଜା ର.ଆ ତାହାକୁ ବଧ କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ଶୈବା ଛିଡ଼ା ହେଲା । ହଜ୍ରରତ ଉବୈଦାହ୍ ର.ଆ ନିଜର ବାର୍ଷକ୍ୟ ସଞ୍ଚେ ତାହାକୁ ନିହତ କରିଥିଲେ । ହଜ୍ରରତ ଉବୈଦାହ୍ ର.ଆଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଉପରେ ଶୈବା ପ୍ରହାର କଲା ଯଦ୍ଵାରା ଖଡ଼ଗର ଅଗ୍ରଭାଗ ତାଙ୍କ ଗୋଇଠିରେ ବାଜିଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ଖଡ଼ଗଟି ତାଙ୍କ ଗୋଇଠିର ମାଂଶକୁ ବିଦୀର୍ଘ କରିଥିଲା । ହଜ୍ରରତ ହମ୍ଜା ଓ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଶୈବା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ତାହାର କାମ ତମାମ କରି ଦେଇଥିଲେ ।

ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ମୋର ଏବଂ ହଜ୍ରରତ ଅବୁ ବଜ୍ରର ର.ଆଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ ତୁମ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ହଜ୍ରରତ ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ହଜ୍ରରତ ମିକାଇଲ୍ ଅ.ସ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଓ ମହାନ ଇଶ୍ଵରଦୂତ ହଜ୍ରରତ ଇସ୍ରାପିଲ୍ ଅ.ସ ଯିଏକି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ।

ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆଙ୍କର ହଜ୍ରରତ ପାତିମା ର.ଆଙ୍କ ସହିତ ୨ ହିଜରୀରେ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆଙ୍କ ସେବାରେ ହଜ୍ରରତ ପାତିମା ର.ଆଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଯାହାକୁ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ । ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, କ'ଣ ତୁମ ପାଖରେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମେହେର ଦେବା ଲାଗି କିଛି ଜିନିଷ ଅଛି ? ମୁଁ ଅର୍ଥାତ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆ କହିଲି କି ମୋ ଅଣ୍ଣ ଓ ମୋର ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକ (କବଚ) ହିଁ ମେହେର ଅଟେ । ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ କହିଲେ ନିଜର ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକକୁ ବିକ୍ରି କରିଦିଅ । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକକୁ ୪୮୦ ଦିରହମରେ ବିକ୍ରି କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେହେରର ବଦ୍ରୋବନ୍ତ କଲି । ହୁକ୍କୁର ଅନନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି କି ଆଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେହେର ରଖନ୍ତିଆ ତା'ପରେ ଯାହାହେବ ଦେଖାଯିବ ପରେ ଦେଇଦବୁ । କିନ୍ତୁ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ତ' କହିଥିଲେ ଯେ, ଆଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେହେର (ନବ ବଧୁକୁ ଦେବା)ର ବ୍ୟବହାର କର । ଏହାର ଅର୍ଥ ମେହେର ତୁରନ୍ତ ପୌଠ କରିବା ଉଚିତ । କେତେକ ଲୋକ ମୋତେ ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତି ଯେ, ମହିଳାମାନେ ପ୍ରଥମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେହେର ମାଗି ନିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ତ' ହେସ ଖୁସିରେ ଜୀବନ ବିତାଉଛୁ । ହୁକ୍କୁର ଅନନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ ମହିଳାମାନେ ଯଦି ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହିଁ ମେହେର ମାଗନ୍ତି ତେବେ ତାହା ତାଙ୍କର ଅଧିକାର । ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଦେବା ଉଚିତ ।

ଝିଆ ବିଦା ହେବା ପରେ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ହଜ୍ରରତ ଅଳୀ ର.ଆଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଜ୍ରରତ ପାତିମା ର.ଆ ଯେତେବେଳେ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ଯାଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ପାତିମାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରରତ ପାତିମା ର.ଆଙ୍କୁ କହିଲେ ମୋ ପାଇଁ ଜଳ ଆଶ । ସେ ଯାଇ ଜଳ ଆଶିଲେ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ଜଳ ପାତ୍ରକୁ ଧରିଲେ ଏବଂ କୁଳ କଲେ । ଏହାପରେ ହଜ୍ରରତ ପାତିମା ର.ଆଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଜଳ ଛିଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇ କହିଲେ ହେ ଅଳୀ ! ପାତିମାକୁ ଓ ତା'ର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ବିତାହିତ ଶୈତାନ କବଳନ୍ତର ରକ୍ଷା କରି ନିଜର ଶରଣରେ ଛାନ ଦିଅ । ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଆ ପୁନଃ କହିଲେ କି ହିତୀୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କର । ସୁତରାଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ହିତୀୟ

ପାର୍ଶ୍ଵ ଆଡ଼କୁ ମୁସ୍ତି କଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ କାନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ ଛିଅଛିଲେ । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ସେ ହଜ୍ଞରତ ଖଦିଜାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅଙ୍କୁ ସର୍ବାଧୂକ ଗେଲୁ ଓ ସେହି ଆଦର କରୁଥିଲେ ।

ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅ ଓ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅ ନିଜର ଦାରିଦ୍ର୍ୟତା ଏବଂ ଅଭାବ ସବେ ମିତବ୍ୟୟତା ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସର୍ବୋତ୍ତମା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅ ଚକ୍ର ଚଳାଇବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେଉଥିଲା । ଅତେବ୍ର ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ କିଛି କୈଦୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ଘରେ ଉପାସିତ ନଥିଲେ । ସେ ଅର୍ଥାତ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅ ହଜ୍ଞରତ ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵାତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଆଗମନର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଜଣାଇଲେ । ଅତେବ୍ର ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଘରକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ହଜ୍ଞରତ ଆଏଶା ର.ଅ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅଙ୍କ ନିଜ ବାସ ଭବନକୁ ଆସିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କଲେ । ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ର.ଅ କହନ୍ତି ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଆମ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଆମେ ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ଵାମୀ ନେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିଲୁ । ହୁକ୍କର ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଆମେମାନେ ଛିଡ଼ା ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କଲୁ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ କହିଲେ ନିଜ ଶ୍ଵାନରେ ବସି ରୁହ ଏବଂ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଆସି ଆମ ଦୁହିଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁଁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଦର ଶୀତଳତା ଅନୁଭବ କଲି । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ କହିଲେ କ'ଣ ମୁଁ ତୁମ ଦୁହିଙ୍କୁ ଏକ ଅତି ଉତ୍ତମ କଥା କହିବି ନାହିଁ ଯାହା ତୁମେମାନେ ଚାହିଁଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଏହି କି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଶେଯକୁ ଶୋଇବାକୁ ଯାଆ ସେତେବେଳେ ୩୪ ଥର ଅଳ୍ଲାଃହୁ ଅକ୍ବର, ୩୩ ଥର ସୁବହାନଲାଃ, ୩୩ ଥର ଅଲହମଦୁ ଲିଲାଃ ଜପ କର । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦାସର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ହଜ୍ଞରତ ମୁସଲେହୁ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାରୁ ଏହା ଅନୁମିତ ହୁଏ ଯେ, ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଧନ ବାଣିବା ବେଳେ ଅଧିକ ସତେତନ ଓ ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ । କାରଣ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଆସୁଥିଲା ତାହା ଆପଣ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣି ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ମାଲେ ଗନିମତ୍ତରେ ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥରେ ଅଧିକାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଏବଂ ଏହା ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ ଯେ, ଉକ୍ତ ପ୍ରାୟ ଧନକୁ ସେ ନିଜ ବନ୍ଦୁ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କାରଣ ସମ୍ଭାବନା କରିବାର ଅନୁମତି ମନେ କରିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅର୍ଥକୁ ବୈଧ ବୋଲି ଭାବି ବନ୍ଦିବେ । ସୁତରାଂ ସତର୍କତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉକ୍ତ ମାଲେ ଗନିମତ୍ତ, ଦାସ ଏବଂ ଦାସୀ ବାଣିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ସେଥିରୁ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅଙ୍କୁ କୁଟା ଖୁଅଟିଏ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ ନାହିଁ । କ'ଣ ସଂସାର ଏଭଳି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ପାରିବ ଯେଉଁଭଳି ବୈତୁଳ ମାଲର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ରଖିଛନ୍ତି ?

ହଜ୍ଞରତ ଅଳୀ 1 ବିନ୍ ତାଳିବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ରାତ୍ର ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ରୀ ହଜ୍ଞରତ ପାତିମା ର.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ କ'ଣ ତୁମେ ଦୁହେଁ ନମାଜ ପଢ଼ ନାହିଁ କି ? ମୁଁ କହିଲି ହେ ଅଳ୍ଲାଃହୁ ରସୁଲ ! ଆମମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଅଳ୍ଲାଃତାଳାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଛି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଜହ ଧାମରୁ ନେଇଯିବେ । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ମୋତେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ

ଏହାପରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ଅର୍ଥାତ ତହିଁରୁ ନମାଙ୍ଗ ତହଜ୍ଞୁଦ ପଢ଼ିବା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଆମ ଘର ବାହୁଡ଼ି ଯାଉଥୁଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ନିଜ ଜଙ୍ଗ ଉପରେ ହସ୍ତ ସର୍ଗ କରି ଏହା କହୁଥୁଲେ ଯେ, ଖକାନଳ୍ ଇନ୍ସାନ୍ ଅକ୍ସରା ଶୈଳେନ୍ ଜଦଲା । ଅର୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବାଧୂକ ଯୁକ୍ତିତର୍କକାରୀ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ତି କୁରଆନ୍ର ଅଟେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଏହା କି ମାନବ ସବୁଠ ଅଧୂକ କଳହକାରୀ । ମାନବ ନିଜର ଦୋଷକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡାବୋଧ ପ୍ରକାଶ କରେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆଳ କରି ନିଜର ଦୋଷକୁ ଘୋଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏଭଳି ଏକ ମୃଦୁଳ ଓ ସୌମ୍ୟ ଶୈଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଯଦ୍ବାରା ହେଜ୍ଞରତ ଅଳୀ ନିଜ ଜୀବନର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଉକ୍ତ ମିଷ୍ଟତାମୂଳକ ସାଦରୁ ଲାଭାନ୍ତିତ ହେଉଥିଲେ । ଉକ୍ତ ହଦୀସରୁ ଆମେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥାଉ । ଯେଉଁଥିରୁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋକ ପାତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚର୍କା କରିବା ସଠିକ୍ ଛାନ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି । ହେଜ୍ଞରତ ମସୁଲେହୁ ମନ୍ତ୍ରଦ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମତଃ ଏହା ଜଣା ପଢୁଛି ଯେ, ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଧାର୍ମିକତାକୁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ରାତ୍ରିବେଳେ ବୁଲି ନିଜର ବନ୍ଦୁ ପରିଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ଥିଲେ । ଦୃଢ଼ୀୟ କଥା ଏହି କି ଯେ, ରାତ୍ରି ସମୟରେ ନିଜ ଝିଅ ଓ ଜ୍ଵାଳଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଙ୍ଗ ତହଜ୍ଞୁଦ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରିବା ଏହା ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦର୍ଶାଏ ଯାହା ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କର ସେହି ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତୃତୀୟ କଥା ଏହି କି ଯେ, ଯାହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛି । ଆଁହଜ୍ଞରତ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବିନମ୍ରତାମୂଳକ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ କଳହ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରେମ ଓ ସୌଜନ୍ୟତା ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା'ର ଦୋଷ ସଂପର୍କରେ ସତେତନ କରାଉଥିଲେ । ସୁତରାଂ ହେଜ୍ଞରତ ଅଳୀ କରମହୁଲାଇହୁ ଓ ଜହାନ୍ତି ମୁଁ ଏହାପର ଠାରୁ ଆଁହଜ୍ଞରତ ସଥଙ୍କ ଉକ୍ତ ଉପଦେଶକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରି ନମାଙ୍ଗ ତହଜ୍ଞୁଦ କେବେ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ।

ହୁକ୍ରୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ: ଉକ୍ତ ଚର୍କାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଆଗାମୀ ଖୁବିବାରେ ମଧ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରାଜାଇ ଚର୍କା ହେବ । ପାକିଷ୍ତାନରେ ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିଷିତି ରହିଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଯାବହ ଓ ଦୁର୍ବସହ ହୋଇପଡ଼ିଛି । କେତେକ ଅପିସରମାନେ ମୌଳିବୀମାନଙ୍କ ପଛରେ ଚାଲି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଆମମାନଙ୍କର ଯଥାସାଧ କ୍ଷତି ସାଧନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ଏଣୁ ଆପଣମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପାକିଷ୍ତାନର ରବଞ୍ଚା ଠାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନେ, ଅନ୍ୟ ସହରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ସର୍ବତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଉପଦ୍ରବକାରୀଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଶତ୍ରୁର ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା ଓ ଷଢ଼ଯନ୍ତି କବଳରୁ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ନିଜ ଧର୍ମଦଣ୍ଡରେ ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ହୁକ୍ରୁର ଅନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ ନମାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନ ପରେ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକଙ୍କର ନମାଙ୍ଗ ଯନାଙ୍ଗାଇ ଗାଏବ୍ ପରେଇବି, ପ୍ରଥମ ମୃତକ ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ବାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ କମାଣ୍ଡର ଚୌଧୁରୀ ମୁହମ୍ମଦ ଅସ୍ତଳମ୍ ସାହେବ । ଦୃଢ଼ୀୟ ଯନାଙ୍ଗାଇ ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ବାନନୀୟ ଶାହିନ୍ କମାର ସାହେବା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସମର ଅହେମଦ କମାର ସାହେବ । ତୃତୀୟ ଯନାଙ୍ଗାଇ ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ବାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ସଜଦା ଅପଜଳ ଖୋଜର ସାହେବାଙ୍କର । ହୁକ୍ରୁର ଉକ୍ତ ମୃତକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଗୁଣାବଳୀର ଚର୍କା କଲେ ଏବଂ ନମାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାନ ପରେ ଏମାନଙ୍କର ନମାଙ୍ଗ ଯନାଙ୍ଗାଇ ପରେଇଲେ ।